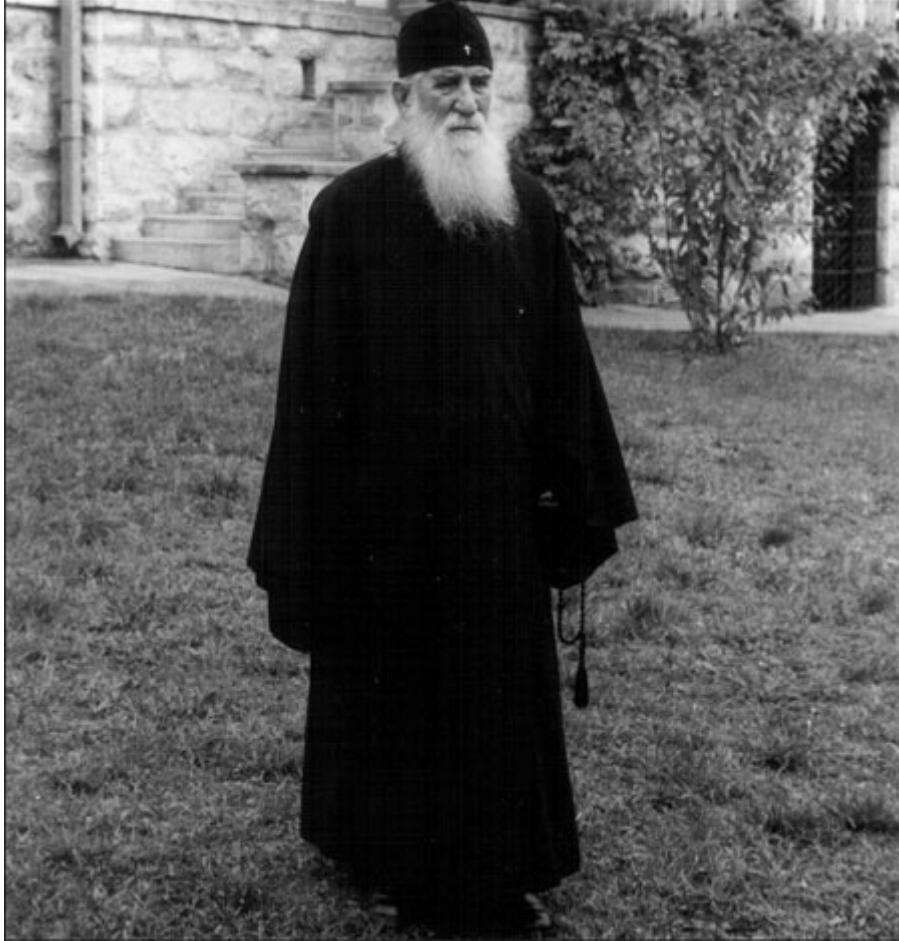
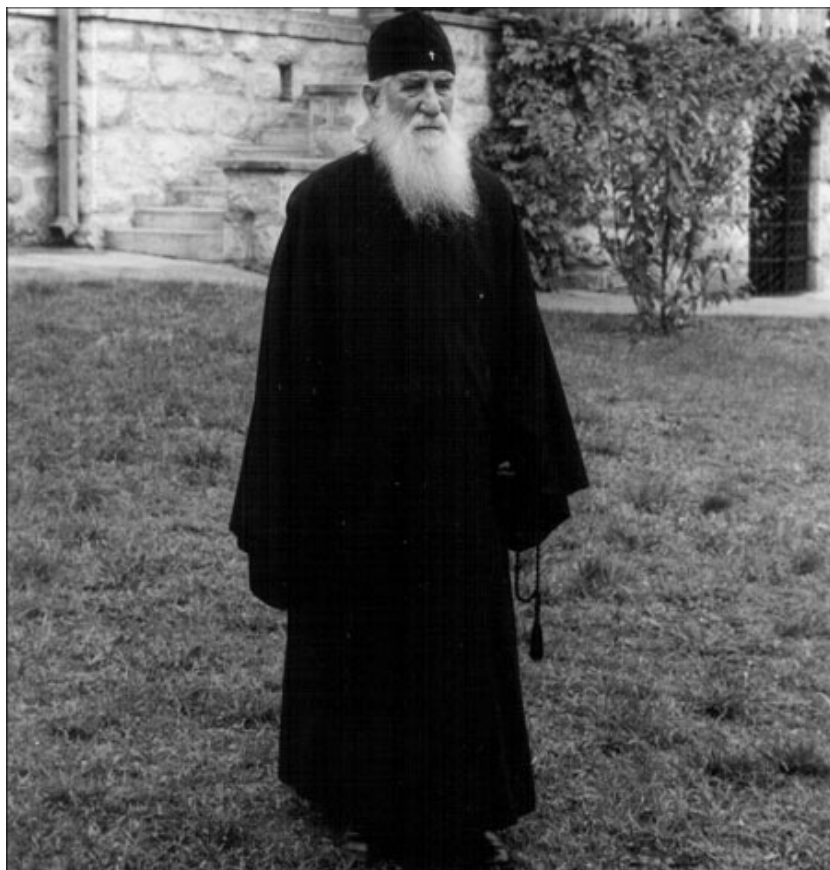

11 Ιουνίου 2020

Όσιος Ιουστίνος: Η φιλανθρωπία του Θεανθρώπου Χριστού δεν έχει όρια και τέλος!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Οσιος Ιουστίνος Πόποβιτς.

Προ της ελεύσεως του Σωτήρος Χριστού εις τον επίγειόν μας κόσμον, ημείς οι άνθρωποι ηξεύραμεν μόνον τον θάνατον· και ο θάνατος ημάς. Κάθε τι το ανθρώπινον ήτο διαπεποτισμένον με τον θάνατον, αιχμαλωτισμένον και κατανικημένο απ' αυτόν.

Ο θάνατος μάς ήτο πλησιέστερος και από τον εαυτόν μας και περισσότερο πραγματικός από ημάς τους ιδίους· δυνατώτερος ασυγκρίτως δυνατώτερος, από κάθε άνθρωπον χωριστά και από όλους τους ανθρώπους μαζί.

Η γη ήτο μία φρικαλέα φυλακή του θανάτου και ημείς ανίσχυροι δέσμοι και δούλοι του (Πρβλ. Εβρ. 2, 14-15). Μόνον με την έλευσιν του Θεανθρώπου Χριστού «η ζωή εφανερώθη»· εφανερώθη «η ζωή η αιώνιος» εις τους απηλπισμένους θνητούς, τους αθλίους δούλους του θανάτου, ημάς (πρβλ. 1 Ιωάνν. 1, 2).

Αυτήν την «ζωήν αιώνιον» «εωράκαμεν τοις οφθαλμοίς ημών και αι χείρες ημών εψηλάφησαν»· αυτήν ημείς οι χριστιανοί «μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν» προς πάντας (1 Ιωάνν. 1, 1-2).

Διότι ζώντες εν κοινωνία με τον Σωτήρα Χριστόν, ζώμεν ήδη εδώ εις την γην την αιωνίαν ζωήν (πρβλ. 1 Ιωάνν. 1, 3).

Από προσωπικήν μας εμπειρίαν το γνωρίζομεν: Ο Ιησούς Χριστός είναι «ο αληθινός Θεός και ζωή αιώνιος» (1. Ιωάνν. 5, 20).

Διά τούτο και ήλθεν αυτός εις τον κόσμον: διά να μας δείξη τον αληθινόν θεόν και εν Άδη την αιώνιον ζωήν (1 Ιωάνν. 5, 11).

Εις τούτο και μόνον έγκειται η αληθινή, η πραγματική φιλανθρωπία: «ότι τον Υιόν αυτού τον Μονογενή απέσταλκεν ο Θεός εις τον κόσμον ίνα ζήσωμεν δι' Αυτού (1 Ιωάνν. 4, 9) και εν Αυτώ την αιώνιαν ζωήν.

Δι' αυτό «ο έχων τον Υιόν έχει την ζωήν· ο μη έχων τον Υιόν του Θεού την ζωήν ουκ έχει» (1 Ιωάνν. 5, 12), αλλ' ευρίσκεται όλος εν τω θανάτω.

Η μόνη αληθινή ζωή μας, είναι η ζωή εν τω μόνω αληθινώ Θεώ και Κυρίω Ιησού Χριστώ, επειδή είναι εξ ολοκλήρου αιωνία και ισχυροτέρα του θανάτου. Διότι, πώς δύναται να ονομασθή ζωή εκείνη, που είναι μολυσμένη από τον θάνατον και τελειώνει εις τον θάνατον;

Όπως το μέλι, όταν αναμιχθή με το δηλητήριο δεν είναι πλέον μέλι, διότι μεταβάλλεται όλον εις δηλητήριο, έτσι και η ζωή, η οποία τελειώνει με τον θάνατον, δεν είναι πλέον ζωή.

Η φιλανθρωπία του Θεανθρώπου Χριστού δεν έχει όρια και τέλος. Διότι, διά να αποκτήσωμεν ημείς οι άνθρωποι την αιωνίαν ζωήν, την εν Αυτώ και να την ζήσωμεν, δεν μας ζητείται ούτε μόρφωσις, ούτε δόξα, ούτε πλούτος, ούτε τίποτε από εκείνα τα όποια ημπορεί κάποιος από ημάς να μη έχη, αλλ' απαιτείται εκείνο μόνον, το οποίον δύναται καθένας μας να έχη: η πίστις εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν.

Δια τούτο αυτός - ο Μόνος Φιλάνθρωπος - ανήγγειλε εις το ανθρώπινον γένος το θαυμαστόν ευαγγέλιον: «Ούτω ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον Υιόν αυτού τον Μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον...

Ο πιστεύων εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον» (Ιωάνν. 3, 16, 36).

Από ολόκληρον το ανθρώπινου γένος, μόνος ο Χριστός, ως μόνος αληθινός θεός, που δίδει εις τον άνθρωπον εκείνο το οποίον κανείς εκ των αγγέλων ή των ανθρώπων δεν δύναται να δώση, αυτός μόνος είχε την εξουσίαν και το κύρος να δηλώση: «Αμήν, αμήν λέγω υμίν, ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον» (Ιωάνν. 6, 47) και «μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν» (Ιωάνν. 5, 24) ακόμη και εις αυτήν την ζωήν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο “Συν πάσι τοις Αγίοις”, από το βιβλίο του οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς από το βιβλίο του “Άνθρωπος και Θεάνθρωπος” των εκδόσεων Αστήρ. Μετάφραση Ιερομόναχος Αθανάσιος Γιέβτιτς, σήμερα πρώην Μητροπολίτης Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης.